

Medzinárodný festival AD UNA CORDA

Každý druhý rok sa v Pezinku organizuje tradičný medzinárodný festival chrámových zborov AD UNA CORDA. Piaty ročník sa uskutoční v dňoch 6. - 9. mája 2004 pod záštitou predsedu Zahraničného výboru NR SR Jána Figeľa a predsedu VÚC Bratislavského samosprávneho kraja Ľuba Romana.

V našom meste privítame BIELSKI CHOR KAMERALNY z poľska, SCHOLU OD SV. JANA KRŠTITELE z Českej republiky, dievčenský maďarský zbor MIRACULUM, FIVE LIFE zo Sv. Jura a pezinčský zbor AD UNA CORDA.

História zboru AD UNA CORDA sa začína už v roku 1867. V roku 1914 františkánsky páter Odorik Foolrich formoval Pezinčský chrámový zbor. Počas 50-tych a 60-tych rokov bola jeho aktivita tlmená, no zbor neprestal nacvičovať skladby pod vedením Jarolína Šipoša. V súčasnosti pri dirigentskom pulte stojí Marián Šipoš, ktorý nahradil svojho otca. Zbor AD UNA CORDA interpretuje klasickú chrámovú hudbu.

Tohtoročný program poteší každého návštevníka. Pripravených je aj niekoľko novínok. Festival otvára svojim koncertom 6. mája náš pezinčský zbor. Novinkou je, že 7. mája podvečer sa v našom meste uskutoční až päť koncertov. Milovníci chrámovej hudby si prídu na svoje. Sobotňajšie ráno obyvateľom Pezinka spríjemnia zbery, ktoré sa vyberú do ulíc. Večer sa začína Galakonzert v dolnom kostole a v nedeľu slávnostná bohoslužba.

Cieľom festivalu je rozširovanie umenia a hudby, podpora spolupráce medzi národmi a cirkvami v stredoeurópskom priestore.

Nikol Kanková

Región má novú kráľovnú vína

Pokračovanie z 1. strany

V jedenásťčlennej porote boli viceprimátor Jozef Chynoranský, umelci - známy herec Maroš Kramár a keramikár Jozef Franko, vinárski odborníci Gabriela Vojteková, Fedor Malik, Ján Hacaj, Milan Pavelka, Milan Bejdák a ďalší.

Súťažiacie dievčatá sa snažili upútať, aj keď tréma niektorým neumožnila naplno predviesť svoje schopnosti. Porota nakoniec prisúdila titul Kráľovná vína 2004 sedemnášťročnej **Ľubici Kollárovej** z Báhoňa (SVOŠ Modra). Na druhom mieste sa umiestnila 20-ročná Bratislavčanka **Petra Tudíková** (ZHA Bratislava), na treťom 17-ročná Pezinčanka **Alexandra Lalová**. Trojica úspešných dievčat získala vecné ceny.

Vítazke súťaže prináleží reprezentovať mesto a región na rôznych kultúrno-spoločenských podujatiach v malokarpatskej oblasti.

Milan Oravec

Nová kráľovná vína Ľubica Kollárová.

Niekoľko zaujímavostí o rode Františka Meissla

Napriek skutočnosti, že významný Pezinčan, lekárnik, dlhoročný mešťanosta, mestský kapitán, spoluzakladateľ a prvý riaditeľ Pezinsko-modrarsko-svátojurskej spriatelne, zakladateľ, veliteľ a neskôr čestný predseda Dobrovoľného hasičského spolku, príležitostný maliar, autor prvej sumarizačnej brožúrky o dejinách mesta, otec pezinčského muzejníctva a sirotský predseda František von Meissl mal šľachtický pôvod, absentovala vedomosť o jeho erbe, i keď logika vecí nasvedčovala, že ho musel mať. V tejto súvislosti sme sa zamerali na "znovuobjavenie" erbu rodiny von Meissl a pri tejto príležitosti sa nám podarilo zistiť niekoľko nových údajov o tomto rode.

Erbom rodiny von Meissl je v modrom poli na zelenej pažiti stojaca strieborná veža, čierno lemovaná so zavretými dverami, oknom a trojitým cimburím. Klenotom na dvoch k sebe privrátaných strieborných prílbách sú zo zlatých korún vyrastajúce tri pštrosie perá, stredné strieborné, zvyšné modré. Spod koruny sa stáčajú strieborno modré prikrývadlá.

Meisslovci nepatrili medzi starobylú šľachtu, nobilitovaný bol až Leopold Meissl, Františkov starý otec. Leopold bol majiteľom panstva Freyenthum pri Mannswörthe (súdny obvod Schwechat) a za zásluhy o rozvoj krajinkej ekonomiky a chov dobytky bol vo Viedni diplomom dňa 14. marca 1807 pový-

šený do dedičného rytierskeho stavu. Spomínaný Leopold prevzal panstvo vo veľmi zuboženom stave a svojou usilovnosťou a vytrvalosťou z neho spravil vzorové hospodárstvo. Dňa 19. marca 1809 bol Ignáčom pánom z Keesu uvedený do rytierskeho stavu tzv. novej šľachty.

Erb rodiny von Meissl.

Leopoldov syn Eduard prišiel v dvadsiatich rokoch 19. storočia do Pezinka a natrvalo sa tu usadil a kúpil lekáreň v mestskej radnici. Narodil sa v r. 1799, a ako 33-ročný sa stal v r. 1832 pezinčským mešťanom. Z archívneho materiálu sa dozvedáme, že v čase svojho prijatia za mešťana bol rímsko-katolíckeho vierovyznania, povoláním lekárnik, bol ženatý. Jeho manželkou sa stala Pezinčanka

Terézia Karolína Dreherová. Dňa 9. januára 1837 sa im narodil nám známy František Meissl, ktorý dostal pri krste 11. januára 1837 tri mená: František, Karol, Imrich. Za nový považujeme fakt, že pred Františkom sa Eduardovi a Terézii narodila v r. 1833 ešte dcéra Ružena, ktorá bola pokrstená 14. novembra 1833. Žiaľ, čoskoro ako štvrtročná, zomrela 11. februára 1834 na týfus, čo bolo v tom čase bežným javom. Okrem nej mal František ešte troch mladších súrodencov: brata Eduarda Mauricia (krstený 25.9. 1840, zomrel ako osemmesačný na horúčku 3. júna 1841), sestru Leopoldínu Teréziu Magdalénu (krstená 3. mája 1843, zomrela skoro štvorročná na záškrt 21. novembra 1846), Teréziu, Máriu (krstená 22. októbra 1844, bližšie podrobnosti zatiaľ nepoznáme). Meisslovci bývali v dome č. 83 (vtedajšie číslovanie). Dňa 10. marca 1862 Eduard vo veku 63 rokov zomrel (gangréna) a bezprostredne po ňom prebral vedenie lekárne syn František.

František Meissl mal šesť detí, z ktorých sa dospelosti dožili len August, Izabela a Rudolf. Mimoriadne tragický bol rok 1878, keď v rozpätí necelých dvoch týždňov zomreli synovia Július (päťročný, záškrt, pochovaný 1. novembra 1878) a Richard (osemročný, záškrt, pochovaný 10. novembra 1878). Okrem nich 23. novembra 1881 zosnula aj dcéra Mária vo veku

šesť rokov. Dňa 26. decembra 1883 ako 76-ročná opustila svet aj Františkova matka Terézia.

V Pezinku fungovali už od konca 17. storočia dve lekárne. František Meissl po prevzatí otcovej lekárne kúpil v r. 1863 aj druhú od Františka Denglera, ktorá bola známa pod firemným názvom Čierny orol a získal tak monopol. Na zasadnutí mestskej rady 4. septembra 1866 však predložil magistrátu žiadosť, aby mohol jednu lekáreň zatvoriť, pretože ako sám doviedol " je nemyšliteľné, aby boli v prevádzke pri tak malom počte obyvateľov obe lekárne avšak v budúcnosti sa zaväzuje ju otvoriť podľa potreby na návrh magistrátu." V poznámkovom zošite Dušana Ježíka, niekdajšieho riaditeľa Malokarpatského múzea, sme objavili zaujímavú doplňujúcu informáciu, ktorá nám poodhalila aj národnosť orientáciu Františka Meissla. Po dľa tohto prameňa, ktorý sa odvoláva na dôverného Meisslovho spolupracovníka Ing. Fedora Jamnického, bol František Meissl silný Nemec, ktorý sa snažil aj o organizovanie a kultúrne pozdvižovanie Pezinčanov nemeckej národnosti. Tieto poznámky považujeme spolu s už všeobecne známymi údajmi za začiatok komplexného spracovania osobnosti a rodiny Františka von Meissla v ďalšej budúcnosti.

Martin Hrubala
Malokarpatské múzeum